

Ο ύμνος της αγάπης -Προς Κορινθίους Α΄ Επιστολής του Αποστόλου Παύλου

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΕΑΝΤΑΙ
 ΓΛΩΣΣΑΙΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩ
 ΠΩΝ ΑΛΛΩ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓ
 ΛΩΝ ΑΓΑΠΗΝ ΛΕΜΜΕ ΧΩ
 ΓΕΓΟΝΑ ΧΑΛΚΟΣ Η ΧΩΝ
 Η ΚΥΜΒΑΛΟΝ ΑΛΛΑ ΖΩΝ
 ΚΑΙ Ο ΑΝΕΧΩ ΠΡΟΦΗΤ
 ΑΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΤΑ ΜΥΣΤΗ
 ΡΙΑ ΠΑΝΤΑ ΚΑΙ ΠΑΣΑΝ
 ΓΝΩΣΙΝ ΚΑΝΕΧΩ ΠΑΣ
 ΤΗΝ ΠΙΣΤΙΝ ΩΣΤΕ ΟΡΗ
 ΜΕΘΙΣΤΑΝ ΑΙ ΑΓΑΠΗΝ
 ΛΕΜΜΕ ΧΩ ΟΥΘΕΝ ΕΙΜΙ
 ΚΑΝ ΨΩΜΙΣ Ω ΠΑΝΤΑ ΤΑ
 ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝ
 ΠΑΡΑΛΩΤΟΣ Ω ΜΑΜΟΥ
 ΙΝΑ ΚΑΥΧΗΣΩ ΜΑΙ ΑΓΑ
 ΠΗΝ ΛΕΜΜΕ ΧΩ ΟΥΔΕΝ
 Ω ΦΕΛΟΥΜΑΙ ΑΓΑΠΗ
 ΜΑΚΡΟΥ ΜΕΙΧΡΙΣΤΕΥ
 ΕΤΑΡ Η ΑΓΑΠΗ ΟΥΖΗΛ
 ΟΥ ΠΕΡΙΤΕΥΕΤΑΙ ΟΥ

ΦΥΣΙΟΥΤΑΙ ΟΥΚ ΑΣΧΗ
 ΜΟΝΕΙ ΟΥΖΗΤΕΙ ΤΟ ΜΗ
 ΕΛΥΤΗΣ ΟΥΤΙΑΡΟ ΞΥΝ
 ΓΑΙΟΥ ΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑ
 ΚΟΝ ΟΥΧ ΑΙΡΕΙ ΕΠΙ ΤΗ
 ΑΔΙΚΕΙΑ ΟΥΝ ΧΑΙΡΕΙ ΔΕ
 ΤΗ ΑΔΙΚΕΙΑ ΠΑΝΤΑΣ ΤΕ
 ΓΕΙΤΑΝΤΑΣ ΤΕ ΓΕΙ ΠΑΝ
 ΤΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΠΑΝΤΑ ΕΛ
 ΠΙΖΕΙ ΠΑΝΤΑ ΥΠΟΜΕΝΕΙ
 ΑΓΑΠΗ ΟΥΔΕ ΠΟΤΕ ΠΙΠ
 ΕΙΤΕ ΔΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΚΑ
 ΤΑΡΓΗΘΗΣ ΕΤΑΙ ΕΙΤΕ ΓΛ
 ΣΣΑ ΠΑΥΣΟΝΤΑΙ ΕΙΤΕ ΓΝ
 ΟΣ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΣ ΕΤΑΙ
 ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΤΑΡΓΕΙΝ Ω
 ΕΚΟΜΕΝ ΚΑΙ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ
 ΠΡΟΦΗΤΕΥΟΜΕΝΟΤΑ
 ΛΕΛΟΗΤΟ ΤΕ ΛΕΙΟΝΤ
 ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΤΑΡΓΗΘΗ
 ΣΕΤΑΙ ΟΤΕ ΣΗΜΗΝΗΝ Η ΠΙ
 ΟΣ ΕΛΛΑ ΟΥΝ ΩΣ Η ΠΙ
 ΕΦΡΟΝΟ ΟΥΝ ΩΣ Η ΠΙ
 ΕΛΟΓΙΖΟΜΗΝ ΩΣ Η ΠΙ
 ΟΤΕ ΕΙ ΕΝΟΜΗΝ ΑΝ ΗΡ
 ΚΑΤΗΡΓΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥΝ Η
 ΠΙΟΥ ΒΛΕΠΟΜΕΝ ΓΑΡ ΑΡ
 ΤΙΑ ΔΙΕΣΟΠΙ ΤΡΟΥ ΕΝ ΑΙΝΙ
 ΓΜΑΤΙ ΤΟΤΕ ΔΕ ΠΡΟΣΩ
 ΠΟΝ ΠΡΟΣ ΠΡΟΣΩΠΟΝ
 ΑΡΤΙ ΓΕΙΝΩΣ ΚΩ ΕΚ ΜΕ
 ΡΟΥΣ ΤΟΤΕ ΔΕ ΕΠΙ ΓΝΩ
 ΣΟΜΑΙΚΑ ΟΩΣ ΚΑΙ ΕΠΕ
 ΓΝΩΣΟ ΗΝ ΝΥΝ ΕΙΔΕΜΕ
 ΝΕΙ ΠΙΣΤΙΣ ΕΛΠΙΣ ΑΓΑ
 ΠΗ ΓΑΤΡΙΑ ΤΑΥΤΑ ΜΕΙ
 ΖΩΝ ΔΕ ΤΟΥΤΩΝ Η ΑΓΑ
 ΠΗ

- Ο Ύμνος της Αγάπης, όπως είναι γνωστή στον χριστιανικό κόσμο το τμήμα του 13ου Κεφαλαίου της της Προς Κορινθίους Α΄ Επιστολής του Αποστόλου Παύλου προς την παλαιοχριστιανική αδελφότητα της Αρχαίας Κορίνθου και

διασώζεται μέσω της Καινής Διαθήκης, είναι ένα από τα πιο αξιόλογα κείμενα της Αγίας Γραφής.

Σύμφωνα με την επιστολή του Αποστόλου Παύλου, το δώρο της αγάπης έχει τόσο μεγάλη αξία που ξεπερνά κάθε αρετή. Ο Απόστολος των Εθνών, όπως είναι επίσης γνωστός ο Απόστολος Παύλος, επισημαίνει ότι η αγάπη είναι η επιθυμία για την καλοσύνη και την ευτυχία. Αποτελεί ένα ειλικρινές κατόρθωμα του εαυτού μας, αφού από αυτήν αντλούμε την δύναμη να ξεπεράσουμε τον εγωισμό μας (οὐ λογίζεται τὸ κακόν 13:5). Υπογραμμίζει επίσης τη σημασία της πίστης μέσα από μια αδιάκριτη εμπιστοσύνη (πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει 13:7).[1]

Ο Ὑμνος της Αγάπης συχνά αναφέρεται ως ο Ὑμνος των Ὑμνων της Καινής Διαθήκης[2] και στα εκκλησιαστικά κείμενα ως το Κεφάλαιο της Αγάπης.[3] Σε πολλές χριστιανικές εκκλησίες, το κείμενο αναγιγνώσκεται κατά την ακολουθία του μυστήριου του γάμου.[4] Ο Ὑμνος της Αγάπης εμπεριέχεται στην διδακτέα ύλη των ελληνικών σχολείων στο μάθημα των Θρησκευτικών στην Ε' τάξη του Δημοτικού Σχολείου[5] και στην Β' τάξη του Γυμνασίου.

Υπόβαθρο

Ο Απόστολος Παύλος έγραψε την πρώτη επιστολή προς τους [Κορινθίους](#) μετά από τρία χρόνια παραμονής του στην [Έφεσο](#) της [Μικράς Ασίας](#). Στις [Πράξεις των Αποστόλων](#) γίνεται αναφορά στην πρώτη επίσκεψη του στην Κόρινθο και την ίδρυση της τοπικής Εκκλησίας σε αυτή την πόλη τα έτη 51 με 52 και με παραμονή 18 μηνών.[2][6] Σε αυτήν την επιστολή, ο Απόστολος Παύλος απαντούσε σε επιστολή που του είχαν αποστείλει οι Κορίνθιοι προκειμένου να τους συμβουλευσει θεολογικά σχετικά με το μυστήριο του γάμου.

Το κείμενο

Ελληνιστική κοινή

Εάν ταις γλώσσαις των ανθρώπων λαλώ και των αγγέλων, αγάπην δε μη έχω, γέγονα χαλκός ηχών ή κύμβαλον αλαλάζον. Και εάν έχω προφητείαν και ειδώ τα μυστήρια πάντα και πάσαν την γνώσιν, και εάν έχω πάσαν την πίστιν, ώστε όρη μεθιστάνειν, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ειμί.

Και εάν ψωμίσω πάντα τα υπάρχοντα μου, και εάν παραδώ το σώμα μου ίνα καυθήσομαι, αγάπην δε μη έχω, ουδέν ωφελούμαι.

Η αγάπη μακροθυμεί, χρηστεύεται, η αγάπη ου ζηλοΐ, η αγάπη ου περπερεύεται, ου φυσιούται, ουκ ασχημονεί, ου ζητεί τα εαυτής, ου παροξύνεται, ου λογίζεται το κακόν, ου χαίρει επί τη αδικία, συγχαίρει δε τη αληθεία, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει, πάντα υπομένει. Η αγάπη ουδέποτε εκπίπτει.

Είτε δε προφητεΐαι, καταργηθήσονται, είτε γλώσσαι παύσσονται, είτε γνώσις καταργηθήσεται. Εκ μέρους δε γινώσκομεν και εκ μέρους προφητεύομεν όταν δε έλθη το τέλειον, τότε το εκ μέρους καταργηθήσεται. Ότε ήμην νήπιος, ως νήπιος έλάλουν, ως νήπιος εφρόνουν, ως νήπιος ελογιζόμην ότε δε γέγονα ανήρ, κατήργηκα τα του νηπίου. Βλέπομεν γαρ άρτι δι' εσόπτρου εν

Νεοελληνική

Αν ξέρω να μιλώ όλες τις γλώσσες των ανθρώπων και των αγγέλων, αλλά δεν έχω αγάπη, τότε έγινα σαν ένας άψυχος χαλκός που βουίζει ή σαν κύμβαλο που ξεκουφαίνει με τους κρότους του. Και αν έχω το χάρισμα να προφητεύω και γνωρίζω όλα τα μυστήρια και όλη τη γνώση, και αν έχω όλη την πίστη, ώστε να μετακινώ με τη δύναμη της ακόμη και τα βουνά, αλλά δεν έχω αγάπη, τότε δεν είμαι τίποτε απολύτως.

Και αν πουλήσω όλη την περιουσία μου για να χορτάσω με ψωμί όλους τους φτωχούς, και αν παραδώσω το σώμα μου για να καεί, αλλά αγάπη δεν έχω, τότε σε τίποτε δεν ωφελούμαι.

Η αγάπη είναι μακρόθυμη, είναι ευεργετική και ωφέλιμη, η αγάπη δε ζηλεύει, η αγάπη δεν ξιπάζεται (= δεν καυχιέται), δεν είναι περήφανη, δεν κάνει ασχήμιες, δε ζητεί το συμφέρον της, δεν ερεθίζεται, δε σκέφτεται το κακό για τους άλλους, δε χαίρει, όταν βλέπει την αδικία, αλλά συγχαίρει, όταν επικρατεί η αλήθεια. Όλα τα ανέχεται, όλα τα πιστεύει, όλα τα ελπίζει, όλα τα υπομένει. Η αγάπη ποτέ δεν ξεπέφτει

Αν υπάρχουν ακόμα προφητεΐες, θα έλθει μέρα που και αυτές θα καταργηθούν αν υπάρχουν χαρίσματα γλωσσών και αυτά θα σταματήσουν αν υπάρχει γνώση και αυτή θα καταργηθεί. Γιατί τώρα έχουμε μερική και όχι τέλεια γνώση και προφητεΐα· όταν όμως έλθει το τέλειο, τότε το μερικό θα καταργηθεί. Όταν ήμουν νήπιο, μιλούσα ως νήπιο, σκεφτόμουν ως

- Αποστόλου Παύλου: Α΄ Επιστολή προς Κορινθίους, (ιβ΄ 27 - ιγ΄ 13). Μφρ.: Νεοελληνική Μετάφραση[7] Ανάλυση

Ο ύμνος αποτελεί μια έξαρση της αρετής της αγάπης, αναφέρεται ως η διαπρεπέστερη μεταξύ των χριστιανικών αρετών, και μπορεί να διαιρεθεί σε τέσσερα μέρη:

Στο πρώτο μέρος (στίχοι 13,1 έως 3) η αγάπη περιγράφεται ως στάση ζωής, σε σύγκριση με άλλες μορφές αρετών, πιο πλούσια από τα υλικά αγαθά, καθώς ο άνθρωπος όταν δεν έχει αγάπη, δεν έχει καμία ηθική αξία. Ειδικότερα, ο Απόστολος Παύλος χρησιμοποιεί τη λέξη “αγάπη”, η οποία εκφράζει το συνολικό δώρο του εαυτού μας στον άλλο, και όχι την σχεδόν ταυτόσημη λέξη «έρως», που περιλαμβάνει την ιδιοκτησία και την ολοκλήρωση.

Στο δεύτερο μέρος (στίχοι 13,3 έως 7) περιγράφει τα χαρακτηριστικά της αγάπης. Η αγάπη μακροθυμεί, αγαθοποιεί, δεν φθονεί, δεν αυθαδιάζει και δεν επαίρεται. Δεν ασχημονεί, δεν ζητεί κάτι για τον εαυτό της, δεν παροξύνεται και δεν διαλογίζεται το κακό. Δεν χαίρεται την αδικία, χαίρεται την αλήθεια και πάντα ανέχεται, πάντα πιστεύει, πάντα ελπίζει και πάντα υπομένει.

Το τρίτο μέρος (στίχοι 13,8 - 12), ο Απόστολος Παύλος εστιάζει στην αξία της αγάπης που είναι για πάντα, δεν τελειώνει ποτέ, σε σύγκριση με άλλα υλικά ή θεολογικά αγαθά που μπορούν να χαθούν ανά πάσα στιγμή μέχρι την αιώνια ευδαιμονία, δηλαδή τον παράδεισο.

Στον τελευταίο στίχο (στίχος 13.13), ο Απόστολος Παύλος επισημαίνει, ότι σε σύγκριση με τις άλλες θεολογικές αρετές, όπως η πίστη, η ελπίδα και η φιλανθρωπία, η αγάπη ως αιώνια αρετή είναι ισχυρότερη και παντοτινή.

Αναφορές στη τέχνη

Μουσική

Εκτός από την μουσική απόδοση του ύμνου από χορωδίες ιεροψαλτών και χορωδιών χριστιανικών εκκλησιών για λατρευτικούς σκοπούς, τον Ύμνο της Αγάπης έχουν μελοποιήσει πολλοί Έλληνες καλλιτέχνες όπως ο Πέτρος Γαϊτάνος,[8]συνθέτες όπως ο Μιχάλης Ανδρονίκου,[9] αλλά και ξένοι καλλιτέχνες όπως η σοπράνο Ρομπέρτα Μπλίγκουντ (Roberta Bitgood), που το ερμήνευσε σε δική της εκτέλεση (Greatest of this is love, 1938),[10] καθώς και ο καθολικός ιερέας και μουσικοσυνθέτης Μάρκο Φρισίνα (Marco Frisina) (Jesus Christ, You Are My Life, 2011).[11] Η γκόθικ μέταλ μπάντα Lacrimosa

απέδωσε τον ύμνο στο άλμπουμ του Lichtgestalt (Hohelied der Lieb, 2005).[12]

ΛογοτεχνίαΟ Βρετανός συγγραφέας Τζορτζ Όργουελ στην αρχή του κοινωνικού μυθιστορήματός του Άφησε την Ασπιντίστρα να Πετάει (1936) αντέγραψε το κείμενο της επιστολής και αντικατέστησε την λέξη “αγάπη” με την λέξη “χρήμα”, με σκοπό να αλλάξει την σημασία του κειμένου και να σατιρίσει την καπιταλιστική κοινωνία: “Το χρήμα είναι μακρόθυμο, είναι ευεργετικό και ωφέλιμο [..]”. [13]

Κινηματογράφος

Ο Σουηδός σκηνοθέτης Ίνγκμαρ Μπέργκμαν στο έργο του Μέσα από τον Σπασμένο Καθρέπτη (1961) χρησιμοποίησε τον στίχο από την προς Κορινθίους επιστολή “Τώρα βλέπουμε σαν σε καθρέπτη και μάλιστα θαμπά, τότε όμως θα βλέπουμε το ένα πρόσωπο το άλλο πρόσωπο” σε μια σκηνή της ταινίας του.[14]

Ο Πολωνός σκηνοθέτης Κριστόφ Κισλόφσκι στο πρώτο έργο Η Μπλε Ταινία της τριλογίας του Τα Τρία Χρώματα (1993), αντλεί στοιχεία από τον ορφικούς ύμνους του Ορφέα και της Περσεφόνης, ενώ την ίδια στιγμή παρατηρούμε ότι χρησιμοποιεί τον Ύμνο της Αγάπης, εκτελεσμένο με την Συμφωνική Ορχήστρα της Βαρσοβίας από τον Ζμπίγκνιεφ Πράισνερ στην ελληνική γλώσσα προκειμένου να ντύσει μουσικά το τέλος της ταινίας του. Επιχειρεί, μέσω της αναφοράς που κάνει συνήθως στα έργα του πάνω στα ιδεώδη της Ελευθερίας, Ισότητας, Αδελφότητας (γαλλικά: Liberté, Égalité, Fraternité) που πρόβαλε η Γαλλική Επανάσταση, να ενώσει την παγανιστική ελληνική μυθολογία με τον Χριστιανισμό και να καταδείξει ότι η αγάπη ως συναίσθημα μπορεί να σκλαβώσει τους ανθρώπους με τα δεσμά της αλλά ταυτόχρονα να τους απελευθερώσει.[15][16] [17]

Πηγή: el.wikipedia.org